

ĐỀ THI CHÍNH THỨC

Môn: NGŨ VĂN (chung)

Ngày thi: 02/6/2023

Thời gian: 120 phút (không kể thời gian giao đề)

(Đề thi gồm 06 câu, 02 trang)

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc bài thơ:

(1) Hai cha con bước đi trên cát

Ánh mặt trời rực rỡ biển xanh

Bóng cha dài lênh khênh

Bóng con tròn chắc nịch.

(2) Sau trận mưa đêm rả rịch

Cát càng mịn, biển càng trong.

Cha dắt con đi dưới ánh mai hồng.

Nghe con bước lòng vui phơi phới

Con bỗng lắc tay cha khe khẽ:

Cha ơi!

Sao xa kia chỉ thấy nước, thấy trời

Không thấy nhà, không thấy cây, không thấy người ở đó?

(3) Cha mỉm cười xoa đầu con nhỏ:

Theo cánh bướm đi mãi đến nơi xa

Sẽ có cây có cửa có nhà,

Vẫn là đất nước của ta,

Nhưng nơi đó cha chưa hề đi đến.

(4) Cha lại dắt con đi trên cát mịn

Ánh nắng chày đầy vai,

Cha trầm ngâm nhìn mãi cuối chân trời,

Con lại trở cánh bướm xa nói khẽ:

Cha mượn cho con cánh bướm trắng nhé,

Để con đi...

(5) Lời của con hay tiếng sóng thâm thì

Hay tiếng của lòng cha từ một thời xa thẳm?

Lần đầu tiên trước biển khơi vô tận

Cha gặp lại mình trong tiếng ước mơ con.

(Hoàng Trung Thông, Những cánh bướm, NXB Văn học, Hà Nội, 1964)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Bài thơ được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Hãy xác định những từ tác có trong đoạn (1) (2) của bài thơ.

Câu 3. Hai câu thơ sau thể hiện mong ước gì của người con?

Cha mượn cho con cánh bướm trắng nhé,

Để con đi...

Câu 4. Em cảm nhận như thế nào về vẻ đẹp tâm hồn của người cha trong bài thơ?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1. Từ bài thơ ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 12 - 15 dòng) chia sẻ suy nghĩ của em về vai trò của người cha trong hành trình trưởng thành của con cái.

Câu 2. Trong đoạn cuối truyện ngắn *Chiếc lược ngà*, Nguyễn Quang Sáng có viết:

(...) Tôi hãy còn nhớ buổi chiều hôm đó – buổi chiều sau một ngày mưa rừng, giọt mưa còn đọng trên lá, rừng sáng lấp lánh. Đang ngồi làm việc dưới tấm ni lông nóc, tôi bỗng nghe tiếng kêu. Từ con đường mòn chạy lẫn trong rừng sâu, anh hớt hải chạy về, tay cầm khúc gỗ đưa lên khoe với tôi. Mặt anh hớn hở như một đứa trẻ được quà.

Sau đó anh lấy vỏ đạn hai mươi lăm của Mĩ, đập mỏng làm thành một cây cưa nhỏ, cưa khúc gỗ thành từng miếng nhỏ. Những lúc rỗi, anh cưa từng chiếc răng lược, thận trọng, tỉ mỉ và cố công như người thợ bạc. Chẳng hiểu sao tôi thích ngồi nhìn anh làm và cảm thấy vui vui khi thấy bụi gỗ rơi mỗi lúc một nhiều. Một ngày, anh cưa được một vài răng. Không bao lâu sau, cây lược được hoàn thành. Cây lược dài độ hơn một tấc, bề ngang độ ba phân rưỡi, cây lược cho con gái, cây lược dùng để chải mái tóc dài, cây lược chỉ có một hàng răng thưa. Trên sống lưng lược có khắc một hàng chữ nhỏ mà anh đã gò lưng, tần mẩn khắc từng nét: "Yêu nhớ tặng Thu con của ba". Cây lược ngà ấy chưa chải được mái tóc của con, nhưng nó như gỡ rối được phần nào tâm trạng của anh. Những đêm nhớ con, anh ít nhớ đến nỗi hối hận đánh con, nhớ con, anh lấy cây lược ra ngắm nghía rồi mài lên tóc cho cây lược thêm bóng, thêm mượt. Có cây lược, anh càng mong gặp lại con. Nhưng rồi một chuyện không may xảy ra. Một ngày cuối năm năm mươi tám – năm đó ta chưa vỡ trang – trong một trận càn lớn của quân Mĩ – nguy, anh Sáu bị hi sinh. Anh bị viên đạn của máy bay Mĩ bắn vào ngực. Trong giờ phút cuối cùng, không còn đủ sức trăng trối lại điều gì, hình như chỉ có tình cha con là không thể chết được, anh đưa tay vào túi, móc cây lược, đưa cho tôi và nhìn tôi một hồi lâu. Tôi không đủ lời lẽ để tả lại cái nhìn ấy, chỉ biết rằng, cho đến bây giờ, thỉnh thoảng tôi cứ nhớ lại đôi mắt của anh.

- Tôi sẽ mang về trao tận tay cho cháu.

Tôi cúi xuống gần anh và khẽ nói. Đến lúc ấy, anh mới nhắm mắt đi xuôi. |

(Nguyễn Quang Sáng, *Chiếc lược ngà*, Ngữ văn 9, tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2015, tr.199-200)

Trình bày cảm nhận của em về tình cảm cha con sâu nặng mà ông Sáu dành cho bé Thu trong đoạn trích trên, từ đó nhận xét nghệ thuật trần thuật đặc sắc của tác giả.

- HẾT -

- Thí sinh không được sử dụng tài liệu.

- Giám thị không được giải thích gì thêm.